

Rada
Evropské unie

Brusel 24. listopadu 2023
(OR. en)

15924/23

LIMITE

EPPO 46
COPEN 413
FIN 1229
GAF 40
CSC 541

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Úřad evropského veřejného žalobce – studie o fungování Úřadu – vztahy s vnitrostátními orgány

Delegace naleznou v příloze výše uvedenou poznámku předsednictví.

Úvod

V návaznosti na přijetí nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, zahájil Úřad dne 1. června 2021 operativní činnost.

V čl. 119 odst. 1 nařízení je stanoveno, že Komise má zadat hodnocení provádění a dopadu nařízení a účinnosti a účelnosti Úřadu a jeho pracovních postupů. V čl. 119 odst. 2 je doplněno, že Komise předloží legislativní návrhy, pokud dojde k závěru, že jsou nezbytná další nebo podrobnější pravidla pro zřízení Úřadu, jeho funkce či postup vztahující se na jeho činnost, včetně jeho přeshraničních vyšetřování. Hodnotící zprávu o provádění a dopadu nařízení má předat nejpozději do 1. června 2026, tj. pět let od zahájení operativní činnosti Úřadu.

Na neformálním zasedání výboru CATS, které se konalo dne 8. září 2023 v Madridu, si účastníci vyměnili názory na spolupráci mezi vnitrostátními justičními systémy a Úřadem evropského veřejného žalobce.

Během zasedání výboru CATS konaném dne 17. listopadu 2023 byla Komise vyzvána, aby představila hlavní zjištění studie o nařízení o Úřadu, kterou zadala v roce 2022. Studie jako taková byla rozeslána po uvedeném zasedání. Komise zdůraznila, že závěry studie nutně neodrážejí stanovisko Komise a nebudou nahrazovat hodnotící zprávu založenou na článku 119 nařízení, třebaže budou jejím podkladem.

Původní zaměření studie, tj. slučitelnost vnitrostátních právních předpisů členských států účastnících se na základě nařízení o Úřadu posílené spolupráce, byl rozšířen tak, aby zahrnoval některé otázky týkající se účinnosti a účelnosti činností Úřadu, které vyplývají ze znění nařízení jako takového, bez ohledu na provádění ze strany členských států. Pokud jde o metodiku, byly zaujaty dva různé přístupy. K posouzení vnitrostátních právních předpisů dodavatel studie shromáždil údaje od 22 zúčastněných členských států, a to s pomocí týmu národních právních odborníků, kteří uskutečnili rozhovory i s evropským žalobcem nebo evropským pověřeným žalobcem z každého zúčastněného členského státu. Národní právní odborníci vypracovali srovnávací tabulky a národní shrnující zprávy, které poskytují přehled o vnitrostátním právním rámci a jeho souladu s nařízením. K posouzení otázky účinnosti nařízení jako takového dodavatel provedl analýzu podkladů a uskutečnil rozhovory se zaměstnanci Úřadu v ústředí i na decentralizované úrovni. Studie se soustředí na některá ustanovení nařízení o Úřadu a jsou v ní analyzovány jak vnitrostátní právní předpisy, tak otázky spojené s nařízením jako takovým. Co se týče souladu vnitrostátních právních předpisů s nařízením o Úřadu, bylo zjištěno, že hlavními oblastmi, jež je zapotřebí řešit, je úloha vyšetřujících soudců a dalších vnitrostátních orgánů v rámci vyšetřování ze strany Úřadu, nezávislost Úřadu, ohlašování, zaznamenávání a ověřování informací a řešení sporů o příslušnost. Co se týče otázek spojených se zněním nařízení jako takovým, jsou hlavními oblastmi, jež je zapotřebí řešit, věcná příslušnost Úřadu, evokační právo Úřadu, přeshraniční vyšetřování a širší analýza nezávislosti Úřadu.

Ve studii se uvádí, že vnitrostátní právní předpisy nemusí být plně v souladu s nařízením v řadě zúčastněných členských států, a Úřad proto nemusí být schopen náležitě vykonávat své funkce. Komise na základě těchto zjištění uvedla, že bude s členskými státy spolupracovat na bilaterálním základě s cílem dále s nimi projednat případné problémy týkající se nesouladu a způsoby jejich řešení.

Bylo by vhodné, aby přípravné orgány Rady tuto studii dále prodiskutovaly.

Předsednictvo se domnívá, že mezitím by bylo užitečné zhodnotit na základě studie prvního dva a půl roku operační činnosti Úřadu a diskutovat o doposud nabytých zkušenostech, zejména pokud se jedná o vztahy mezi Úřadem a vnitrostátními orgány. Tyto vztahy jsou rozhodující pro řádné fungování Úřadu. Zahrnují otázky, jako jsou odpovídající zdroje, dostupnost specializovaných vyšetřovatelů, kanály pro komunikaci a ohlašování, rozdělení pravomocí atd. Nařízení o Úřadu většinu aspektů řeší, nyní však máme zkušenosti s tím, jak se v praxi provádí a jaké potíže při tom vyvstávají.

Otázka pro ministry

Ministři se vzhledem k výše uvedenému vyzývají, aby vyjádřili názor na vztahy mezi svými vnitrostátními orgány a Úřadem a uvedli případné obtíže či nedostatky, s nimiž se od zahájení činnosti Úřadu setkali, a co by bylo možné případně zlepšit.